

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 50

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

α'

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξουσίτητα
τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως
Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, βεβητάτα συγκινηθεῖσα ἐκ τῶν ἀπονεμηθεισῶν εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Κωνσταντίνου ΣΤ' ἕως ἐκτάκτων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν τιμῶν, προάγεται ἵνα δι' ἐμοῦ εὐχαριστήσῃ ὑμᾶς τὸν σχόντα τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην καὶ καταδειξαντα εἶτι ἀπαξ αἰσθημάτα εὐσεβείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.*

Ἡ ὑμετέρα ἀπόφασις, ὅπως τιμηθῇ ὁ Πατριάρχης, ἀνταπεκρίθη εἰς τὸ βεβητάτον θρησκευτικὸν αἴσθημα τοῦ λαοῦ, ὅστις ἔσπευσεν ἀθρόως ἵνα ἐκδηλώσῃ αὐτὸ κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Πατριάρχου καὶ νὰ καταδείξῃ τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀπονεμηθεισῶν παρὰ τῆς Πολιτείας εἰς αὐτὸν τιμῶν.

Ὅθεν θερμότατα εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 1930.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

β'

Πρὸς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν Παιδείας καὶ
Θρησκευμάτων.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιδοκιμάσασα πλήρως τὰς ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου ἐκφρασθείσας ἡδὴ πρὸς ὑμᾶς εὐχαριστίας ἐπὶ ταῖς ληφθεῖσαι ἀποφάσει πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς φοιτήσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων εἰς ξένα δημοτικὰ Σχολεῖα, ἐπεφάσιεν ὅπως καὶ αὐτῇ, ὡς ἐκπροσωποῦσα τὴν Ἑλλην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐκφράσῃ πρὸς ὑμᾶς θερμότατα εὐχαριστίας καὶ συγχαρῆ ὑμᾶς διὰ τὸ ἐθνοφελέστατον μέτρον τοῦτο, τὸ ὅποσον ἀπαλλάσσει τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα ἀπὸ τῶν κινδύνων διαστρεβλώσεως τοῦ τε ὀρθοδόξου θρησκευτικοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθημάτος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος παρακαλεῖ ὑμᾶς, ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ διδασκαλία τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς Σχολείοις καὶ ὅπως ἡ διδασκαλία αὕτη ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς, ὡς γίνεται εἰς πάντα τὰ Κράτη, εἰς θεολόγους, διότι εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι μόνον εἰδικῶς παρεσκευασμένοι διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος εἶναι δυνατόν νὰ καταστήσωσιν αὐτὸ ἐπωφελέες, νὰ ἐμφυτεύσωσιν εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυχὰς τῶν παιδῶν ἀκραδάντους θρησκευτικὰς πεποιθήσεις καὶ νὰ διαπλάσωσι δι' αὐτῶν τὸ ἥθος καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ παιδός.

Ἐφ' ὅσον δὲ πανταχοῦ τοῦ κόσμου δμολογεῖται ὑπὸ τῶν Παιδαγωγῶν, ὅτι τὸ θρησκευτικὸν μάθημα δέον ν' ἀποτελῇ τὴν βάσιν τῆς ἑλλης παιδείσεως, δίκαιον εἶναι νὰ στραφῇ πρὸς αὐτὸ ἐξαιρετικὴ προσοχή καὶ νὰ μὴ ἀνατίθεται ἡ διδασκαλία αὐτοῦ εἰς πρόσωπα δυνάμενα μᾶλλον νὰ ἐλάψωσιν ἢ νὰ ὠφελήσωσιν, καὶ νὰ προκαλέσωσι τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὸ θεμελιῶδες τοῦτο μάθημα.

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τρέφει τὴν χρηστὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ θελήσῃτε νὰ προβῆτε εἰς τὴν λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων νομοθετικῶν μέτρων, δι' ὧν θὰ ἐνισχυθῇ καὶ θὰ ἐξυψωθῇ τὸ θρησκευτικὸν μάθημα καὶ θὰ ἀνατεθῇ ἡ διδασκαλία αὐτοῦ εἰς θεολόγους.

Ἐπὶ τούτοις ἐπευχόμενοι πᾶσαν ἐπιτυχίαν τῶν τοιούτων ὑμετέρων προσπαθειῶν ὑπὲρ τῆς ἐξυψώσεως ἐν γένει τῆς παιδείσεως τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας, διατελοῦμεν μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 1930.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΕΝ Τῇ ΟΡΘΟΔΟΞῳ, ΕΚΚΛΗΣΙΑ, *

II

Δυστυχῶς ὁ κ. Zankow δὲν ἀναπτύσσει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, καθ' ἣν τὴν ὑψίστην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐθεντίαν δὲν ἔχουσιν οἱ ἐπίσκοποι ἢ ὁ κληρὸς καθόλου, ἀλλ' ἡ ἑλλή ἐκκλησία, τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἀνάπτυξις δ' αὕτη εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἀναγκαία, καθ' ὅσον ὁ κ. Zankow δέχεται ὅτι οἱ ἐτεροδόξοι ἀποτελοῦσι μέλη τῆς μίας ἐκκλησίας (σελ.

* Συνέχεια ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 48 καὶ τέλος.

76)'. Ἐκ τῆς ἀκολουθοῦσας ὁμως ἀπαντήσεως ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως «Εἶναι ἔλαι αἱ ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι ἐκκλησίαι;» «Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην οὐδεμία ὑπάρχει ἐν τῇ ὀρθόδοξῳ ἐκκλησίᾳ (κατὰ τὴν προσωπικὴν μου γνώμην) ἀθθεντικὴ ἀπάντησις, διότι μετὰ τὸ ἐκκλ. σχίσμα μεταξὺ ἀνακολῆς καὶ δύσεως καὶ μετὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς διαμαρτυρήσεως οὐδεμία συνήλθεν οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησιν ταύτην, ἢ ἑποῖα ἀπάντησις θὰ ἐγένετο ἔπειτα

1. Ἡ γνώμη, καθ' ἣν οἱ ἑτεροδόξοι ἀποτελοῦσι μέλη τῆς ἐκκλησίας, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Zankow γινόμενη ἀποδεκτὴ, εἶναι σφαλῆρα εἶναι φανερόν ὅτι ἀφοῦ ἡ ἐκκλησία ὡς θεοσυστάτου ἰδρυμα ἰδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ πρὸς σωτηρίαν τῶν πιστῶν εἶναι μία, ὡς ἔχουσα πρὸς τοὺς ἄλλους «μίαν πίστιν, μίαν διδασκαλίαν καὶ μίαν λατρείαν» (σ. 73), οἱ ἑτεροδόξοι, οἱ ἔχοντες θεμελιώδεις διαφορὰς ἐν τῇ πίστει, δὲν δύνανται νὰ ἀποτελοῦσι μέλη τῆς ἐκκλησίας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἐκκλησίας, ὅστις ὡς εἰς ἔχει μίαν διδασκαλίαν, ὥρισεν πρὸς σωτηρίαν ἢ ἑπτὰ μυστήρια ἢ δύο καὶ ἐπομένως ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία, ἢ δεχομένη ἑπτὰ μυστήρια, καὶ ἢ διαμαρτυρομένη, ἢ δεχομένη δύο, δὲν δύνανται ἀμρότεροι νὰ ᾖσιν ἢ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδρυθεῖσα ἐκκλησία. Ἡ δὲ Χριστός ὥρισεν ἑπτὰ μυστήρια πρὸς σωτηρίαν καὶ ἐπομένως ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία εἶναι ἢ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδρυθεῖσα ἐκκλησία, ἢ δύο καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ διαμαρτυρομένη ἐκκλησία εἶναι ἢ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδρυθεῖσα ἐκκλησία. Εἶναι φανερόν ὅτι ὁ Χριστός, ὡς εἰς ἔχων ἐπομένως μίαν διδασκαλίαν, θὰ ἐδίδασκεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος σώζεται ἢ διὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἔργων ἢ διὰ τῆς πίστεως μόνον καὶ ἐπομένως αἱ δύο διδασκαλίαι, αἱ γινόμεναι δεκταὶ ὑπὸ τῶν δύο ἐκκλησιῶν, τῆς ὀρθόδοξου καὶ τῆς διαμαρτυρομένης, δὲν δύνανται ἀμρότεροι νὰ ᾖσιν διδασκαλίαι τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος θεολογία οὐδέποτε ἐδέχθη τοιαύτην γνώμην αἴρουσαν αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τῆς ἐκκλησίας. Ἐκ τοῦ ὅτι τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον ἐν ἐπιστολαῖς ἐκάλεσε τὴν δυτικὴν καὶ παλαιοκαθολικὴν ἐκκλησίαν «ἀδελφὰς ἐκκλησίας» δὲν ἔπεται ὅτι τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον δέχεται ὅτι οἱ δυτικοὶ καὶ παλαιοκαθολικοὶ ἀποτελοῦσι μέλη τῆς μιᾶς ἐκκλησίας, τῆς ὀρθόδοξου (σ. 76 ὑποσ. 30), τὰ δὲ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ σεβ. Θυατείρων κ. Γερμανοῦ εἶναι προϊόντα φαντασίας, μὴ χρήζοντα κιν ἀναιρέσεως. Τὸ ὅτι ἐκάστη χριστιανικὴ ἐκκλησία παρὰ τὰς δογματικὰς διαφορὰς ἀποτελεῖ ἐν σώμα τοῦ Χριστοῦ, ὅλαι δὲ αἱ χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι ἐν μεγαλείτερον σώμα αὐτοῦ (σ. 77 ὑποσ. 30), οὕτως ὥστε ν' ἀποτελοῦσι πολλὰ σώματα τοῦ Χριστοῦ καὶ δὴ πολλὰ μικρότερα καὶ ἐν μεγαλείτερον εἶναι φανταστικὴ θεωρία μὴ δυναμένη νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς ἱερᾶς παραδόσεως καὶ δόγῳσιν εἰς τὴν περὶ τὴν πίστιν ἀδιαφορίαν. Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ θεωρία αὕτη τοῦ σεβ. Θυατείρων ἀνατρέπει ὀλόκληρον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν ἀποδεικνύουσα τοὺς κατὰ τῶν αἰρετικῶν ἀγῶνας τῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπόστασιν αὐτῶν ματαίαν καὶ ἀνόητον, διότι αἱ καθ' ἐκάστην χριστιανικὰ ἐκκλησίαι ἀποτελοῦσι καὶ καθ' ἑαυτὰς σώματα τοῦ Χριστοῦ καὶ εἶναι μέλη τοῦ ἐνὸς μεγαλειτέρου σώματος αὐτοῦ.

δεκτὴ ὑπὸ τῆς ὅλης ὀρθόδοξου ἐκκλησίας» (σελ. 74) δύνανται τις μετὰ πολλῆς τῆς πιθανότητος νὰ συμπεράνῃ ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Zankow ἢ ἀθθεντία ἐν τῇ ὀρθόδοξῳ ἐκκλησίᾳ ἐγκτεται ἐν τῇ ἀποδοχῇ ὑπὸ τοῦ πληρώματος τῆς ὀρθόδοξου ἐκκλησίας τῶν ὑπὸ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων ἀποφασισθέντων. Οὕτως ὁμως αἴρεται ἢ πεποιθήσις τῆς ὀρθόδοξου ἐκκλησίας, καθ' ἣν τὸ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνοικοῦν ἅγιον Πνεῦμα καθοδηγῇ τὴν ἐκκλησίαν καὶ δὴ εἰς οἰκουμενικὰς συνόδους συναρχομένην πρὸς εὑρεσιν καὶ καθορισμὸν τῆς ἀληθείας καὶ ὑποδιδάσκειται ἢ ἀξία τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων θεωρουμένων ὡς προπαρασκευαστικῶν ἀπλῶς συλλόγων πρὸς εὑρεσιν καὶ καθορισμὸν τῆς ἀληθείας, ἢν δύνανται ἢ ἐκκλησία καὶ ἄνευ οἰκουμενικῆς συνόδου νὰ εὑρῇ καὶ καθορίσῃ ἀθθεντικῶς.

1. Κατὰ ταῦτα ἡ γνώμη τοῦ Florenskij, καθ' ἣν «οὐδεμία ἐξωτερικὴ ἀθθεντία τοῦ δογματικοῦ ἀλαθιῆτου δύνανται νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ ὀρθόδοξῳ ἐκκλησίᾳ καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ» (σ. 85) τὴν ὅποιαν φαίνεται ἀποδεχόμενος καὶ ὁ κ. Zankow δὲν εἶναι ὀρθὴ τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον ἢ περὶ τῆς ἐκκλησίας ὀρθόδοξος ἀντίληψις δὲν δύνανται νὰ νοηθῇ ἄνευ τῆς παραδοχῆς ἐξωτερικῆς τινοῦ ἀθθεντίας καὶ τοῦ δογματικοῦ ἀλαθιῆτου αὐτῆς. Εἶναι φανερόν ὅτι ἢ γνώμη τοῦ Florenskij συμφωνεῖ πρὸς τὴν διαμαρτυρομένην περὶ ἐκκλησίας ἀντίληψιν καὶ ἐπομένως δὲν δύνανται νὰ γείνη ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς ὀρθόδοξου ἐκκλησίας.

2. Τὸ ἐπιχείρημα «Πολλοὶ σύνοδοι, αἵτινες ἐξωτερικῶς οὐδὲν διεφέρουν τῶν οἰκουμενικῶν ἀπερρίφθησαν ἀπλῶς καὶ μόνον, διότι αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν δὲν ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῆς ὀλοότητος τοῦ λαοῦ τῆς ἐκκλησίας ὡς γνώμη αὐτῆς» (σελ. 85 ὑποσ. 48) οὐδεμίαν ἔχει ἀποδεικτικὴν δύναμιν τῆς θέσεως τοῦ κ. Zankow ἢ ἐκκλησία εἶχεν ἀνάκαθεν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἐν συνόδοις καὶ δὴ οἰκουμενικαῖς συναρχομένη καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς εὑρεσιν τῆς ἀληθείας. Αἱ οἰκουμενικαὶ ὁμως σύνοδοι ὅπως θεωρηθῶσιν ὡς τοιαῦται δὲν ἀρκεῖ νὰ συγκληθῶσι μόνον ὡς οἰκουμενικαί, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συζητήσεσι νὰ ἐκφανθῶσιν ὡς τοιαῦται, ὡς καθοδηγούμεναι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἡ ἐκπλήρωσις μόνη τῶν ἐξωτερικῶν τρόπον τινὰ ὄρων τῆς συγκλήσεως τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου δὲν εἶναι ἀρκούσα ὅπως αὕτη ἀναγνωρίσθῃ ὡς τοιαύτη. Ἡ ἐνέργεια ἄλλως τε τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲν γίνεται κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ἐλευθέρως, ἐπομένως ἄνευ ἐξαναγκασμοῦ τῶν τε ἀτόμων καὶ τῆς ὅλης ἐκκλησίας, διὰ καθοδηγήσεως αὐτῶν ἄνευ ἄρσεως τῆς ἐλευθερίας. Ἡ ληστρικὴ σύνοδος, ὡς οἰκουμενικὴ συγκληθεῖσα, ἀπεδοκιμάσθη ἔνεκα τῶν ἐν ταῖς συζητήσεσιν ἀσυνθαιτῶν, ἐξ ὧν ἀπεδείχθη, ὅτι αὕτη δὲν καθοδηγεῖτο πράγματι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐπομένως δὲν ἦτο οἰκουμενικὴ, ἀδιαφόρως ἐάν συνεκλήθη ὡς τοιαύτη. Ἡ ἀναγνώρισις ἢ μὴ οἰκουμενικῆς συνόδου ὡς τοιαύτης, ἐφ' ὅσον ἐγείρονται ἐνστάσεις κατ' αὐτῆς, ἀπόκειται εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν οἰκουμενικῇ συνόδῳ συναρχομένην. Ἡ δευτέρα οἰκουμενικὴ σύνοδος διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς πρώτης οἰκουμενικῆς συνόδου θέσει τέρμα εἰς τὰς συζητήσεις περὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς

Ἐκτός τούτου, ἐάν τὴν αὐθεντίαν τῆς ἐκκλησίας ἀποτελεῖ ἡ ὅλη ἐκκλησία, ἐπόμενον εἶναι ὅτι ἡ γνώμη τῆς ὅλης ἐκκλησίας θὰ ἐκφαίνεται εἴτε δι' ὁμοφώνου ἀποδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως διδασκαλίας τινός, εἴτε κατὰ πλειονοψηφίαν, ὁπότε κατ' ἀνάγκην ἡ διδασκαλία τῆς μειοψηφούσης μερίδος θὰ εἶναι σφαλερά, ἢ δὲ διδασκαλία τῆς πλειονοψηφούσης μερίδος θὰ εἶναι ἢ ἀληθής, πρὸς ἣν ὀφείλει ἡ μειοψηφία νὰ συμμορφωθῇ. Ὄστω π.χ. προκειμένου περὶ τοῦ σχίσματος μεταξὺ ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς ἐκκλησίας, ἐπειδὴ τὴν πλειονοψηφούσαν μερίδα τῆς ὅλης ἐκκλησίας ἀπετέλει ἡ δυτικὴ ἐκκλησία, τῆς ἀνατολικῆς ἀποτελούσης τὴν μειοψηφίαν, κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας εἶναι σφαλερά, τῆς διδασκαλίας τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελούσης τὴν πλειονοψηφίαν, ὁσῆς ὀρθῆς καὶ ἀληθοῦς. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς ἔπρεπε νὰ ἰσχύῃ καὶ περὶ τοῦ σχίσματος μεταξὺ δυτικῆς καὶ διαμαρτυρομένης ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελούσης τὴν μειοψηφίαν ἀπέναντι τῆς δυτικῆς, ὡς καὶ περὶ τοῦ σχίσματος μεταξὺ δυτικῆς καὶ παλαιοκαθολικῆς ἐκκλησίας. Κατὰ ταῦτα ἡ δυτικὴ ἐκκλησία εἶναι ἡ ἀληθὴς ἐκκλησία, ἢ κατέχουσα τὴν ἀλήθειαν, ἢ δὲ ἀνατολική, ἢ διαμαρτυρομένη καὶ ἡ παλαιοκαθολικὴ, ὡς ἀποτελοῦσαι τὴν μειοψηφίαν ἀπέναντι τῆς δυτικῆς εἶναι ψευδεῖς ἐκκλησίαι διδάσκουσαι σφαλερὰς διδασκαλίας. Ἴδου εἰς ποῖα ἄτοπα συμπεράσματα ἄγει ἡ ἀνωτέρω θεωρία. Εἶναι φανερόν ὅτι κατὰ τὴν ἀνωτέρω θεωρίαν ἡ ἀληθὴς ἐκκλησία εἶναι ἡ περιλαμβάνουσα τὰ περισσότερα μέλη καὶ ὅτι μέτρον τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἶναι πάντοτε ἡ πλειονότης τῶν μελῶν αὐτῆς, τῶν δεχομένων διδασκαλίαν τινὰ ὡς ἀληθῆ.

III

Τὸ θεμελιώδες σφάλμα τῆς περὶ τῆς ἐκκλησίας ἀντιλήψεως τοῦ κ. Zankow εἶναι ὅτι ἀκολουθῶν τὰς ἰδέας ἄλλων θεολόγων δέχεται ὅτι τὰ καθαρῶς ἱεραρχικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα εἶναι ἡ τέλεις τῶν μυστηρίων, ἢ τήρησις τῆς πειθαρχίας καὶ εὐτα-
 πρώτης οἰκουμενικῆς συνόδου. αἵτινες θεωροῦνται ἔκτοτε ὑποχρεωτικὰ διὰ πάντα τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, ἢ δὲ ἑβδόμη οἰκουμενικὴ σύνοδος ἀκυροῖ τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης ἐπὶ Κοπρουνίου συνόδου, τῆς συγκαληθείσης ὡς οἰκουμενικῆς, αἵτινα θεωροῦνται ἔκτοτε ὡς μὴ ἰσχύοντα διὰ πάντα τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὰς ἀποφάσεις οἰκουμενικῆς συνόδου, εἰ μὴ δι' οἰκουμενικῆς συνόδου καὶ δὴ προκειμένου μόνον περὶ ἀποφάσεων μὴ ἀναφερομένων εἰς τὴν πίστιν, καθ' ὅσον αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφροῶσα εἰς τὴν πίστιν, ἐφ' ὅσον ἔχουσι ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἔχουσι μόνιμον ὑποχρεωτικὸν κῆρος διὰ τὴν ἐκκλησίαν. Ἐάν ἡ ἐκκλησία εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀνατρέψῃ τὰς ἀποφάσεις οἰκουμενικῶν συνόδων ἄνευ ἀτοφάσεως οἰκουμενικῆς συνόδου, θὰ ἐπλήροτο ἀναρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῆς ὁποίας τὸ πολίτευμα ἐν τῷ αὐτῇ περιπτώσει δὲν θὰ ἦτο δημοκρατικόν, ὡς εἶναι, ἀλλ' ὀχλοκρατικόν.

Ἴσως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ κοινοποίησις τῶν δογματικῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων δὲ τούτων εἶναι αὐστηρῶς κεχωρισμένη ἢ γνώσις τῆς ἀληθείας, ἢ ἀνήκουσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡς ὅλον, ἣτις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ, ἐάν ἡ πίστις καὶ ἡ παράδοσις αὐτῆς τηρεῖται ἀκριβῶς. Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἰδέα τοῦ κ. Zankow ἀντίκειται εἰς τὴν περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἱερωσύνης διδασκαλίαν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, καθ' ἣν διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἱερωσύνης παρέχεται κα' δὴ τῇ ἐπισκόπῳ καὶ τὸ χάρισμα τοῦ διδάσκειν καὶ ὀρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἡ ἐκκλησία εἶναι σῶμα, οὗτινος κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστός, μέλη δὲ πάντες οἱ εἰς Χριστὸν δεβαπτισμένοι. Ὡς τὰ μέλη τοῦ σώματος πρέπει νὰ συνεργάζονται πρὸς συντήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ σώματος, οὕτω καὶ τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας. Ἡ συνεργασία δ' αὕτη εἶναι καθήκον τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, οὔτινες πρέπει νὰ καταστῶσι ζῶντα μέλη τῆς ἐκκλησίας. Κατὰ ταῦτα οἱ λαϊκοὶ ἔχουσι δικαίωμα καὶ καθήκον, καθήκον στηριζόμενον καὶ ἀπορρέον ἐκ τῆς ζωῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, νὰ καθιστῶσιν ἑαυτοὺς ζῶντα καὶ ἐνεργὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, οἱ δὲ κληρικοὶ νὰ διαθερμαίνωσι τὴν ἀγάπην τῶν λαϊκῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ συνεργῶσιν, ὅπως οὗτοι ἀποβῶσι ζῶντα καὶ ἐνεργὰ μέλη αὐτῆς. Οἱ κληρικοὶ οὔτινες φροντίζουσι παντὶ τρόπῳ νὰ ἀπομακρύνωσι τοὺς λαϊκοὺς ἐκ τῆς ζωῆς τῆς ἐκκλησίας καὶ διατηρῶσιν αὐτοὺς ἐν παθητικῇ τινικαταστάσει ἢ ἐν καταστάσει ἀδιαφορίας πρὸς τὴν ζωὴν τῆς ἐκκλησίας δὲν εἶναι κληρικοὶ ὀρθοδόξοι, ἀλλ' ὑπερπαπικοὶ. Οἱ ὀρθοδόξοι κληρικοὶ πρέπει νὰ νοήσωσι καλῶς ὅτι μόνον διὰ τῆς συνεργασίας ταύτης δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἀληθὴς ζωὴ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐνῶ ὅμως πάντες οἱ εἰς Χριστὸν δεβαπτισμένοι εἶναι μέλη τῆς ἐκκλησίας καταστάντα τοιαῦτα διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος παρασχεθείσης χάριτος, τινὰ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ βαπτίσματος παρασχεθείσης αὐτοῖς χάριτος ἔχουσι λάθει διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἱερωσύνης ἴδιον χάρισμα, τὸ χάρισμα τοῦ διδάσκειν καὶ ὀρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τοῦ τελεῖν τὰ μυστήρια καὶ ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν, ὅπερ δὲν ἔχουσι τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, ὡς μὴ λαβόντα αὐτό. Ἐντεῦθεν ἢ διάκρισις τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησίας εἰς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, διάκρισις προερχομένη ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἴδρυ-
 τοῦ τῆς ἐκκλησίας, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἐπίσκοποι ὡς διάδοχοι τῶν ἀποστόλων ἔχουσι τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθείσαν τοῖς ἀποστόλοις ἐξουσίαν τοῦ διδάσκειν, τελεῖν τὰ μυστήρια καὶ ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν. Κατὰ ταῦτα τὸ διδάσκειν εἶναι δικαίωμα τοῦ ἐπισκόπου. Καὶ δύναται μὲν ὁ ἐπίσκοπος καὶ πρέπει νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς κατώτεροὺς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς τὸ διδάσκειν, ἀλλ' ὁ κατώτερος κληρικὸς ἢ λαϊκός, ὅστις παρὰ τὴν γνώμην τῆς ἐκκλησίας διδάσκει, κατακρίνεται ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς ἐκκλησίας, τῶν στηριζομένων ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ἐκκλησίας διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Ἐνῶ

δὲ ὁ καθ' ἕκαστον ἐπίσκοπος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ διδάσκειν καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν διδασκαλίαν ἐν τῇ ἐπισκοπικῇ αὐτοῦ περιοχῇ, τὸ σύνολον τῶν ἐπισκόπων, ἡ ἱεραρχία, ἐν συνόδῳ συνεργομένη καὶ δὴ οἰκουμενικῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτηρήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς διδασκαλίας τῆς ὅλης ἐκκλησίας. Τῶν συνόδων τούτων καὶ αὐτῶν τῶν οἰκουμενικῶν μετείχον πολλάκις καὶ λαϊκοί, ἀλλ' ὡς ἀκροαταὶ μόνον μὴ ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίζωσι καὶ ὑπογράψωσι τὰ πρακτικά, ἕτινα ὑπέγραψον μόνον οἱ ἐπίσκοποι καὶ ἐκ τῶν κατωτέρων κληρικῶν οἱ ἀντιπροσωπεύοντες ἐπισκόπους. Τῇ ἀδείᾳ καὶ ἐνίοτε τῇ προτροπῇ τῆς συνόδου ἐπετρέπετο ἐνίοτε εἰς εὐσεβεῖς καὶ πεπαιδευμένους λαϊκοὺς νὰ διαφωτίζωσι τὰ ἐν τῇ συνόδῳ συζητούμενα ζητήματα, ἀλλ' οὐδὲ οὗτοι εἶχον δικαίωμα ψήφου. Ἡ γνώμη, καθ' ἣν οἱ λαϊκοὶ ἔχουσι δικαίωμα νὰ συζητῶσι μετὰ τῶν ἐπισκόπων περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπιβάλλωσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην κατὰ πλειονοψηφίαν, ἔστω καὶ ἂν ἡ πλειονοψηφία αὕτη ἀποτελήται ἐκ μόνων τῶν λαϊκῶν, εἶναι καθαρῶς προτεσταντικῆ διδασκαλία στηριζομένη καὶ δυναμένη νὰ στηριχθῇ μόνον ἐπὶ τῆς περὶ ἐκκλησίας προτεσταντικῆς ἀντιλήψεως.

IV

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναπτυχθέντων προκύπτουσιν αἱ ἐξῆς θέσεις.

1. Οἱ ἑτερόδοξοι δὲν ἀποτελοῦσιν, οὐδὲ δύνανται νὰ ἀποτελῶσι, μέλη τῆς μιᾶς ἐκκλησίας.
2. Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχη ἐξωτερικὴ αὐθεντία.
3. Ἡ ἐκκλησία ὡς ὅλον δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, εἰ μὴ μόνον δι' οἰκουμενικῆς συνόδου καὶ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ τῶν ἀφωρόντων εἰς τὴν πίστιν.
4. Οἱ κληρικοὶ καὶ δὴ οἱ ἐπίσκοποι ἔχουσι δικαίωμα καὶ καθήκον οὐ μόνον νὰ τελῶσι τὰ μυστήρια καὶ τηρῶσι τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐταξίαν καὶ πειθαρχίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ διδάσκωσι καὶ δευτομῶσι τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
5. Οἱ λαϊκοί, οἵτινες πρέπει νὰ καταστῶσι ζῶντα καὶ ἐνεργὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, εἶναι καὶ πρέπει νὰ ὦσι συνεργοὶ τῶν κληρικῶν.
6. Αἱ γνώμαι τῶν λαϊκῶν, ὅσον εὐσεβεῖς καὶ πεπαιδευμένοι καὶ ἂν ὦσιν, ἐφ' ὅσον ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰς γνώμας τοῦ συνόλου τῆς ἱεραρχίας, δὲν δύνανται οὐδὲ πρέπει νὰ ἐπικρατῶσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

K. ΛΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

² Ἠλλθε.

Ἠλλθε λοιπὸν ὁ διάσημος Κριναμοῦρτι καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ οἱ παρ' ἡμῖν θεόσοφοι κατελήφθησαν ὑπὸ ὑστερικῆς συγκινήσεως, μάλιστα δὲ αἱ θεόσοφοι. Ὡμίλησε πρὸς πυκνὸν ἀκροατήριον περὶ ἀληθείας. Καθ'

ἦν στιγμὴν αἱ γραμμαὶ αὐταὶ γράφονται δὲν γνωρίζομεν τί ἀληθῶς εἶπε περὶ αὐτῆς, ἐφ' ὅσον τὰ ὑπὸ τοῦ τύπου ἀνακοινοῦμενα δὲν ἀξιοῦσιν ἀκρίβειαν καὶ πληρότητα. Θὰ μάθωμεν λοιπὸν ἕνα εἰπώμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀληθείαν.

Πάλιν ὁ τύπος.

Δὲν εἶνε δυνατόν, φαίνεται, νὰ θεραπευθῇ τὸ λυμαινόμενον τὴν κοινωσίαν φοβερὸν κακὸν τῆς ἀναγνωσματοποιήσεως τῶν ἐκκλησιῶν. Ἀντυχῆς παράφρων πατῆρ, θονεύσας τρία τῶν τέκνων του διὰ τὰ ἀπαλαξῆρ δῆθεν τῶν δεινῶν τοῦ βίου, κατεστη τοιοῦτο καθ' ἑκάστην ἀνάγνωσμα εἰς τὰς στήλας τινῶν ἐκ τῶν ἐφημερίδων, ὥστε νὰ παραγκωνισθῇ σκεδὸν πᾶν ἄλλο θέμα ἐξ ὅσων ἡ ἐνδιαφέρουσα ἢ θὰ ἠδύναντο νὰ διδάξουν καὶ φρονηματίσουν τὸν λαόν. Προχθὲς ἀκόμη ἐγράφομεν ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ περὶ τῆς κολοσσιαίας εὐθύνης τοῦ τύπου. Εἶνε ἐκείτῳς λυπηρὸν ὅτι δημοσιογράφοι, ἀξιοῦντες νὰ εἶνε τῆς κοινωσίας φωτισταί, τὴν σκοτίζουσι κατὰ τὸν καταστρεπτικώτερον τρόπον.

Ἀξιοθρήνητα.

Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐνας σοβαρῶτατος κίνδυνος» ἢ «Ἐστία» ἀποκαλύπτει δύο θλιβερότατα πράγματα: τὴν οὐκ ἐπὶ ἀναγνωστικῆς ἀποφείτων τῶν γυμνασίων καὶ—τὸ χειρότερον—τὴν ἔλλειψιν παντὸς ἰδανικοῦ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν εἰς αὐτὰ διδασκαλόμενων τέκνων τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, ἀπροκαλυπτότατα ὁμολογουμένων ὑπ' αὐτῶν τούτων εἰς τὰ γραπτὰ τῶν εἰσηγητῶν διὰ τὸ Πανεπιστήμιον ἐξετάσεών των. Δὲν ἀναγνωρίζουν οὔτε θέλουν νὰ γνωρίζουν οἱ νέοι τῆς βορείας Ἑλλάδος καμμίαν πατρίδα, μισοῦν μάλιστα τὴν ἑνωσίαν τῆς πατρίδος, περὶ αὐτῆς ἐκφραζόμενοι διὰ τῶν ζωηροτέρων λέξεων μετὰ τῆς ἐσχάτης περιφρονήσεως. Δεμβασμένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ μας, ἥτις ἀπὸ καταβλήτης τῆς κατ' ἐξοχὴν ἐπιγνώσεως καὶ ἐπιμάτου καὶ περιείπετο ὡς πατοῖς ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν τῆς ἐχόντων τὸν πατριωτισμὸν ὡς πρωτίστην τῶν ἀρετῶν, ὅτι δ' ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν πλατωνικῶν στομάτων ἐδιδάχθη ἡ ἀνθρωπότητι τὴν ἑνωσίαν τῆς πατρίδος ὡς τὴν τιμιωτάτην πασῶν, ἀντιλαμβάνεται τις πόσον κρίσιμος διὰ τὴν πατρίδα ἡμῶν εἶνε ἡ σημερινὴ ἐποχὴ ἀφοῦ ἐσαλεύθη ἐν ταῖς νεανικαῖς ψυχαῖς τὸ κυριώτατον τῶν ἑλληνικῶν ἰδανικῶν, μετὰ μελαγχολίας δ' ἐνθυμούμεθα τὴν ἐπίσημον ἐν προσφάτῳ συνεδρίῳ τῶν ἐκπαιδευτικῶν διαβ. βαίωμεν ὅτι οὐδεὶς κομμουνιστῆς διδάσκαλος ὑπάρχει ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ σωματι.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνηλθεν εἰς τέσσαρας συνεδρίας διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς.

—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τρίτης ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος προέβη εἰς τὴν πληρωσίαν τῶν χρευνουσῶν Μητροπόλεων Σααίου καὶ Σαϊάστῆς καὶ Σιδηροκάστρου, ἀποκαταστήσασα εἰς μὲν τὴν Μητρόπολιν Σι-

σανίου και Σιατιστής τὸν τέως Μητροπολίτην Καμπανίας Δ'όδωρον, εἰς δὲ τὴν Μητρόπολιν Σιδηροκάστρου τὸν τέως Ἐπίσκοπον Ἀπαμείας Βασιλείου. Ὁ νέος Μητροπολίτης Σιασίου καὶ Σιατιστής εὐρισκόμενος ἐν Ἀθήναις ἐποίησατο αὐθημερόν, τὸ μέγα μνημυμα ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγ. Ἀνδρέου ὁ δὲ Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου ἐποίησατο αὐτὸ τὴν Πέμπτην, ἀφικόμενος ἐκ Θεσσαλονίκης.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικής μετέβη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην.

—Προερχόμενος ἐκ ΚΠόλεως ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ Ἄγγλος Ἐπίσκοπος Γιβλαρτάρ, προὔκειτο δὲ σήμερον νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον.

—Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ εὐφήμως μνημονεύει τῆς σειρᾶς τῶν ἐπὶ τῇ Ἐκατονταετηρ. δι τῆς Ἑλλήν. Παλλιγγενείας δημοσιευθέντων ἐν Ἐκκλησίᾳ ἄρθρων τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Γορτυνῶς καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολυκάρπου.

—Διὰ τοῦ νόμου 4684 ἄρθ. 6 καθωρίσθη ἀποζημίωσις τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων (πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης) ἐκ δρχ. 100 δι' ἑκάστην συνεδρίαν καὶ δι' ἑκάστον ἐξ αὐτῶν μὴ δυναμένη ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰς 400 δρχ. κατὰ μῆνα δι' ἑκάστον. Το Κ. Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ. Ε.Π. διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημίωσης ταύτης παρεκάλεσε τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὅπως δεχθῇ νὰ καταβῇ διὰ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς ταύτης ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς διπλοῦν καταστάσεως καθ' ὅρισμένον σχέδιον. Ἡ μισθοδοσία τοῦ Λογιστοῦ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων ὡς καὶ τὰ γραφικὰ ἐξόδα βαρύνουν τὰς Ἱερὰς Μ. νὰς καὶ θὰ λαμβανῶνται ἐκ τῶν οὐχτικῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν.

—Ὁ Σύνδεσμος Θεολόγων Καθηγητῶν ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τοῦ Ἀ' Πανελληνίου Θεολογικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν 3 Ἰανουαρίου 1931, οὗτινος ἡ διάρκεια καθωρίσθη τριήμερος. Το Συνέδριον θέλει ἀσχοληθῇ κυρίως μετὰ τὰ ἑξῆς σπουδαίτερα Θεολογικά, Ἐκκλησιαστικά καὶ Ἐκπαιδευτικά ζητήματα:

1) Ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ Κοινωνιῷ ὀργανισμῷ: α) Ἐκκλησία καὶ Φιλανθρωπία. β) Ἐκκλησία καὶ ἐργασία. γ) Ἐκκλησία καὶ κοινωνικαὶ τάξεις. δ) Ἐκκλησία καὶ οἰκογένεια. ε) Κήρυγμα. ς) Καθηγητικὰ σχολεῖα. ζ) Μόρφωσις καὶ τοποθέτησις τοῦ Ἱ. Κλήρου (ὑποτροφία θεολογικῆς σχολῆς καὶ ἱερῶν σχολῶν, σπουδαί, θεολογικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἐκδόσεις, ἀριθμὸς ἐφημερίων καὶ ἐπισκόπων η) Μισθοδοσία κλήρου.

2) Συνεργασία Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν: α) Μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν (καὶ νὰ Ἐκκλησιαστικὰ προβλήματα—Πανορθόδοξον Θεολογικὸν Συνέδριον κ.τ.λ.). β) Μετὰ τῶν Ἐτεροδόξων Ἐκκλησιῶν.—Καθορισμὸς θέσεως τούτων ἀπέναντι ὀρθοδόξιας (Συνεργασία ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἰδία

μετὰ τὰς τρεῖς διεθνεῖς ὀργανώσεις «Παγκόσμιον Σύνδεσμον διεθνοῦς φιλίας διὰ τῶν ἐκκλησιῶν», «Πίσσεως καὶ Διοικήσεως» καὶ «Ζωῆς καὶ Ἑορτασίας»).

3) Ἐκπαιδευτικά—Ἐπαγγελματικά: α) Ὁραὶ διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν ἐν τοῖς σχολείοις. β) Μέθοδοι διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν. γ) Ὁργανικὴ θέσις ἐπιθεωρητοῦ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων. δ) Ὁργανικὴ θέσις θεολόγου εἰς τὰ διδασκαλεῖα. ε) Ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος. στ) Τοποθέτησις θεολόγων ἀποφοίτων τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἱερατικῶν σχολῶν. ζ) Συνεργασία Ἐκκλησίας καὶ θεολόγων καὶ χρησιμοποίησις αὐτῶν.

Ὁ Θεολογικὸς Σύνδεσμος λαβὼν γνῶσιν τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ δημοσιευθέντος καταλόγου τῶν θεμάτων τῆς προσυνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, αἵτινα καθώρισεν ἡ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει συνελθούσα Πανορθόδοξος σύσκεψις, εἶδε μετὰ χαρᾶς οἱ τὰ αὐτὰ ἀκριβῶς προβλήματα ἀπασχολοῦν καὶ τὸν θεολογικὸν κόσμον, διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων οἱ λαϊκοὶ θεολόγοι εὐρίσκονται παρὰ τὸ πλεῖστον τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ὀριστικὸν πρόγραμμα μετὰ τῶν προσκλήσεων θὰ σταλῇ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους Θεολόγους προσεχῶς, οἵτινες παρακαλοῦνται νὰ δηλώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου, αἵτινα μεταφέρθησαν εἰς τὴν ὁδὸν Νικηφόρου 3 (παρὰ τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐν Πεκίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ πυκνοτάτου ἐκκλησιασματος ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ εἰς μνήμην τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτότου μέλλοντος ν' ἀνεγερθῇ ναοῦ τῆς αὐτοῦ ὀρωσκῆς ὀρθοδόξου ἀποστολῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Ἐν Ἐσθονίᾳ ἡ Ἐκκλησία εἶνε τελείως κενωρισμένη ἀπὸ τοῦ κράτους. Ἐκάστη ἐσθονία θεωρεῖται κοινότης θρησκευτικὴ καὶ ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον. Ἐκ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς χώρας ἀνερχομένου εἰς ἑκατομμύριον αἰ 200.000 εἰς ὀρθόδοξοι, ἀποτελοῦντες τὴν ἐν Ἐσθονίᾳ αὐτόνομον ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τούτων δὲ πάλιν αἰ 40.000 εἶνε ῥῶσοι τὴν ἐθνικότητα. Μετὰ τὴν ἀνακήρυσιν τῆς δημοκρατίας ἐν Ἐσθονίᾳ ἐκ τῶν ὀρθοδόξων ναῶν ἐκλείσθησαν οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ πανεπιστημιακοὶ οἱ λοιποὶ ἀπέβησαν ἀθικτοί, ἐν αὐτοῖς δὲ τελεῖται τακτικῶς ἡ θεία λατρεία.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ὁ Προπτεροφάτης τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους πολιτίαι παρακλεινόμενος αὐτοὺς ὅπως προσερχόμενοι εἰς τὰς κάλπας κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς βουλευτῶν καὶ γερούσιαστῶν μὴ μόνον ἀσκήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, ἀλλὰ καὶ τὸ καθήκον νὰ ἐκλέξωσι ἐκ τῶν ἐπιψηφιστῶν τοὺς μεμαρτηρημένους μέλλοντας νὰ ἐπιδείξωσιν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀκωλύτου διαβιώσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Πολωνίᾳ, ὑπομιμνήσκων τὴν εὐμένειαν μεθ' ἧς ὁ νῦν πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐπέτρεψε τὴν σύγκλησιν τῆς τοπικῆς Συνόδου καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ὀρθοδόξων κατοίκων τοῦ πολωνικοῦ κράτους.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Αι άπαντα του τής γής Εύγγελιακα Έκκλησία συ-
νεφωνήσαν όπως η πρώτη Κυριακή του μηνός Νοεμ-
βρίου εάστου έτους θεωρηθεί «Κυριακή της Άγίας
Γραφής», και αυτήν δε κηρύσσονται λόγοι απ' άμ-
βωνος περί της Άγίας Γραφής και ενεργηται έρα-
νος υπέρ των Β βλιών Έταιριών. Τήν άπόφασιν
ταύτην ακολουθοῦσι και αι Έλληνικά Εύαγγελικά
Έκκλησία.

ΡΩΜΑΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ό άφ' Ιακωβού έπὸ τιάσορα ψευδώνυμα πνεύμα
άντιχριστιανικά έργα δημοσιεύων άββά: Γεωργ
Turmel καθρέθη υπό της Ρωμαϊκής Έκκλησίας,
τά δε συγγράμματα αυτού περιελήφθησαν εις
τόν Κάταλογον των άπηγορευμένων β.βίων (Index
librorum prohibitorum). "Ήδη άπό τοῦ 1892 είχε
παυθή τή; εν τῷ μετ' αὐτῷ σωματιῳ των Ρωμῶν
θέσεως του ὡς διδάσκων ἐπι-διδασκαλίας ἐν σχέσει
πρὸς τὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τῷ 1901
ἐπεπλήχθη δι' αἰρετικῶν ὀρθογραφίαν, τῷ 1908
κατηγορηθεὶς ἐπὶ δημοσιεύσει αἰρετικῶν ἔργων περὶ
τῆς άγ. Τριάδος καὶ τῆς Θεοτόκου ἡ ἀγαθή να
υποβάλλη ὁμολογίαν πίστεως, τῷ 1909 καταδικασθεὶς
διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους συνεχορήθη ἐπὶ τῇ ὑποσχέ-
σει ὅτι θὰ ἔχῃται στεγρῶς τῆς διδασκαλίας τῆς Ρω-
μαϊκῆς Έκκλησίας, τέλος δὲ πέρυσιν ἀπεδείχθη τρα-
νῶς ὅτι αὐτὸς ἦ ο ὁ συγγραφεὺς πλείστον ἀντιχρι-
στιανικῶν ἔργων ἐκδοθέντων ὑπὸ ποικίλα ψευδώνυμα,
καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ ἀντιχριστιανικῇ σειρᾷ τῇ ὑπὸ τὸν τί-
τλον «Christianisme» ἐκδιδομένη ἐν Παρισίοις ὑπὸ
τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ ἀρνητοῦ τῆς ἱστορικῆς
ὑπάρχουσας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Paul Louis - Cou-
choud. Τὸ περιεργότερον εἶνε, ὅτι καθ' ὃν ἀκριβῶς
χρόνον, μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἐνοχῆς του, ἐδήλου
ὅτι εἶνε ἔτοιμος νὰ δηλώσῃ ὁμολογίαν πίστεως, ἀπε-
κάλυπτετο ἀποστῆλαι ἐν τὸν ἐν λόγῳ ἐκδότην ἔργον
του ὑπὸ τὸν τίτλον «Κατήχησις δι' ἐφήβους», γεγραμ-
μένην ἐν πνεύματι πολεμικῷ κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ
πρὸς προπαγανδισμόν τῆς ἀθείας. Οὕτω συλληφθεὶς
ἐπ' αὐτοφώρῳ ἠαγαθή να ὁμολογήσῃ ἐνυπογρά-
φως τὴν ἐνοχὴν του, δηλῶν ἅμα ὅτι εἶχε δημοσιεύσει
μέχρι τοῦδε ἀντιχριστιανικά ἔργα ὑπὸ δέκα καὶ τέσα-
σάρα ψευδῶν ὀνομασίων καὶ παρθέσει κατὰ σειρὰν
πρὸς τῷ τίτλῳ των ἔργων εάστου. Κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον ἐγνώσθη ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἄββά; ἀπὸ τεσσαρα-
κονταετίας ὄλης ἔδημοσίευε καὶ ἐδίδασκε ἀντιχριστι-
ανικὰς ἰδέας ὑπὸ τὸ ἱεραικὸν ἔνδυμά του.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Προεβρυτεριανὴ σύ οδος τῆς Νέας Ἱερσῆ;
ἀνεγνώρισεν ὡς καθῆκον τῆς Έκκλησίας νὰ διδά-
σκῃ συστηματικῶς τὰ παιδία περὶ τῶν βλαβερῶν
ἀποτελεσμάτων τῆς χρήσεως των εἰνοσπενυματωδῶν
ποτῶν εἰς ἐπίσχυρσιν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἀντιαλκοολικοῦ
ἀγῶνος.

—Ό τρίτος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, δούξ
τοῦ Γλόουκεστερ εἶχε πρό τινα; προεδροῦσαι τῆ; εἰ-
κοστῆς εἰατῆς ἐπιλεύσεως τῆ; Βρετανικῆς
καὶ ξένης Ἀγιογραφικῆς εἰταιρίας, ἥ; ἡ ἐτησία ἐκθε-
σις τοῦ λήξαντος ἔτους ἀνάγει εἰς 630 τὰς γλώσσας,

εἰς τὰς ὁποίας μέχρι ταῦ νῦν ἐγένοντο μεταφράσεις
ἀλοκλήρου τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Ὁ δούξ εἶπε μεταδὲ
ἄλλων «πόσον εὐτυχέστερος καὶ εἰρημικώτερος θὰ ἦτο
ὁ κόσμος ἐάν εἰς τὰς ἀτομικάς καὶ τὰς δημοσίας μας
ὑποθέσεις ὅλοι μας εἶχομεν τὴν Βίβλον ὡς τὸν Ἀ-
ρσιον Πάγον μας καὶ ἐδεδχοῦμεθα τὰς ἐντολάς της ὡς
τὸν νόμον τῆς ζωῆς μας».

—Ἡ κατανάμωσις ἀντιτύπων τῆς ἁγ. Γραφῆς ἠθ-
ξήθη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰς 3.000.000, ἔδωκανθῆθη-
σαν δὲ λίγ. ἀγγλ. 12.000.000. Ἐν Κίτῳ, κατὰ τὸν
ἐπιφύλιον της πόλεως, διετέθησαν 250.000 ἀντι-
τυπα ἐν Καναδᾷ 500.000 ἐν Ἀυστραλίᾳ 250.000
καὶ ἐν τῇ Αυσ. Ἀφρικῇ 150.000.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Γεωργίου Ἀλεξάνδρου. Π. Θ. Ὁργανωτοῦ των Ἑλλη-
νικῶν Ὁρθοδόξων Κατηχητικῶν Σχολείων Ἀμερικῆς.
Ὁδῆγὸς τοῦ διδάσκοντος προσηπτοῦ των Ἑλληνικῶν ὀρ-
θοδόξων Κατηχητικῶν Σχολείων Ἀμερικῆς. Ἐγκεκομη-
σος ὑπὸ τῆ; Ἱ. Συνόδου τῆς Έκκλησίας Ἀμερικῆς, Ἐκ-
δόεται προνοίᾳ τοῦ σεβ. Ἐπισκόπου Σικάγου κ. Φιλα-
ρότου. Σικάγον 1930. Ὁ; γνωστῶν, τὸ κρατοῦν ἐν Ἀμε-
ρικῇ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα ἠγάγασεν καὶ τὴν ἐκεῖ ὀρ-
θοδόξων Έκκλησίαν νὰ συστήσῃ Κατηχητικὰ σχολεῖα διὰ
τὴν θρησκευτικὴν των ἑλληνοκαϊδῶν διδασκαλίαν, ἐξεπο-
νήθη δὲ τὰς ὑπὸ τοῦ αἰδέου Οἰκονομοῦ κ. Κώνστα Χ' Δη-
μητρίου εἰδικῇ διὰ τοῦ; ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνοκαϊδῶν Κατή-
χησις. Τὸ ὅτι ὅμιν ἔργον σπουδῆς εἶνε νὰ ἐνασχῆται τὴν
ἐκκλησίαν ταύτην εἰς τὸ ἔργον τῆς θρησκευτικῆ; ἐκπα-
δεύσεως τῆς νέας ἑλληνοαμερικανικῆ; γενεᾶ; διὰ τῆς
παροχῆ; ὀμοτιμῆ;ς ἐνιαίας μεθόδου διδασκαλίας: εἰ; τοῖς
κατηχητικοῖς ἀπὸ τῆ; σχολείων. Ἀπτελῶμενον εἰ; εἰ; κε-
φαλαίων πραγματεύεται τὸ κατ' ἀνάγκην περὶ τοῦ χρι-
στιανισμοῦ, τοῦ σκοποῦ καὶ τῆ; μεθόδου διδασκαλίας τῶν
θρησκευτικῶν, ἔπειτα δὲ περὶ των κατηχητικῶν σχολείων
καὶ τῆς εἰς τμήματα διαιρέσεως αὐτῶν, καὶ μετὰ ταῦτα
περὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ των προγράμματος, τοῦ ὀρολογίου
προγράμματος καὶ τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ των σχο-
λείων. Ἐν τέλει παρατίθενται καὶ ὑποδείγματα διδασκα-
λίας. Τὸ ἔργον μετ' ἐπιμελοῦς προσοχῆ; καὶ εὐμεθόδου
συντεταμένον συνιστῶμεν καὶ εἰς τοὺς προσεζώχοντας
τῆ; παρ' ἡμῖν κατηχητικῆ; κινήσεως ὡς βοηθητικὸν κα-
θησιακοῦ ἐνιαίου τινὸς συστήματος τῆ; ἐν τοῖς κατηχη-
τικῶς σχολείοις διδασκαλίας.

Δημητρίου Σίμου Μπαλάνου. Ἡ Ἑκκλησιαστικὴ Τέχ-
νη καὶ οἱ Παῖδες τῆς Έκκλησίας. Ἀνακοίνωσις πρὸ
τοῦ Διεθνοῦς Βυζαντιολογικοῦ συνεδρίου. Ἀθήναι 1930.
Ὁ σ διὰ τῆς ἀνακοίνωσεως ταύτης ἀναφῶν τὴν γνώμην
ὅτι ἡ ἐν Βυζαντίῳ ἀπὸ τοῦ δ' αἰ. ἀνάπτυξις τῆς χριστι-
ανικῆς τέχνης ἐφείλεται εἰς λόγους ἐσωτερικοῦ; καὶ δὴ εἰς
τὸν πρὸς τὴν τέχνην θρησκευτικῶν των μεγάλων ἱεραρχῶν
καὶ πατέρων τῆς Έκκλησίας, ἀναφέρει μαρτυρία: εἰ; ὃν
συνπεραίνει τὸν τοῦντιον, ἡμῶν καταφορὰν των πατέ-
ρων κατὰ τῆς τέχνης. «Ἡ ἀγαθὴ τύχη ἀνάπτει; τῆς
τέχνης ἐν τῇ Έκκλησίᾳ—λέγει ὁ σ.—δὲν προῆλθεν εἰ;
ἐσωτερικῶν λόγων (δηλ. εἰ; ἀληθοῦς πνευματικῆ; καὶ
θρησκευτικῆς ζωῆς τῆς τότε ἐποχῆ;), ἀλλ' εἰ; ἐπιδράσεως
ἰδίως των εἰ; ἔθνικῶν χριστιανῶν, οἵτινες μετέφερον εἰς
τὸν νέον θρησκευτικὸν των βίον τοὺς νόμους των πα-
λαιῶν των παρατάσεων... ζητοῦντες νὰ συμβιβῶσασιν
κατὰ δύναμιν τοῦ; δύο θρησκευτικῶς κόσμους».

OPCI KYNAROMEN

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΧ.	50.	ΕΣΩΤ.	ΦΡ.	50.	ΑΜΕΡ.	ΑΠΑ.	5	
ΜΗΝΟΝ	ΚΑΙ	ΝΑΘΝ	ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ	ΠΡΟΤΕΡΟΝΤΩΝ	ΔΡΧ	100		
ΝΑΘΝ	ΕΠΙΟΡΘ.	ΔΡΧ.	40.	ΙΕΡΕΣΩΝ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΔΡΧ.	30	
				ΦΟΙΤΗΤΩΝ	ΚΑΙ	ΙΕΡΕΣΩΝΘΑΣΤΩΝ	ΔΡΧ	30

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ 'ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς 'Εκκλησίας ὅπως σπεύσωσι νὰ καταβάλωσι τὰς καθυστερουμένας συνδρομάς των εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἐντεταλμένους ἢ ἀπ' εὐθείας διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον διεύθυνσιν:

Δελτίον 'Εκκλησία
Γραφεῖα Δ. 'Ι. Συνόδου.

Ἀθήνας

Πᾶσα χρηματικὴ ἀποστολὴ καὶ ἀλληλογραφία πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἀφορᾶσα εἰς τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τὰς προκηρῦξεις καὶ τὴν διεκπεραίωσιν δεῖον νὰ διευθύνηται ὡς ἑξῆς:

Δελτίον 'Εκκλησία

Γραφεῖα Δ. Ἱερᾶς Συνόδου.

Δι' ὅ,τι δ' ἀφορᾶ εἰς τὴν Σύνταξιν τοῦ φύλλου, οὕτω:

Δελτίον 'Εκκλησία

Μοσχονησίον 12α—Ἀθήνας

**Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α
Δ Η Μ Ο Π Ρ Α Σ Ι Α Ι**

67 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας διακηρῦττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μονοετὴς μισθωσις τῶν ἐξῆς βοσκωσίων τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀνδρέου. 1) Ἡ μισθωσις τοῦ λειβαδίου τῆς Μονῆς εἰς θέσιν Ἀλαφωνα. 2) τῶν εἰς θέσιν Ἀρμακίης τῆς περιφέρειας Περσάτων βοσκοτόπων καὶ 3) τοῦ εἰς θέσιν Ἀμφοφίλατο ἀγροῦ κατὰ τοὺς ὄρους τοὺς κατατεθειμένους ἐν τῷ ἐν Ἀργουστολίῳ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. ὧν οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 7ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 12 π. μ. ἐν Ἀργουστολίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνωπίον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀργουστολίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀργουστολίῳ Ὑπὸτος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀνδρέου. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκὸν οἰοῦντο ἴσως λόγου ἢ μείζονος προσφοράς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν. Ἐν Ἀργουστολίῳ τῇ 17 Νοεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. † Ὁ Κεφαλληνίας Δαμασκηνός.

68 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π. διακηρῦττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ χορτονομῆ τῶν λειβαδίων 1) εἰς θέσιν Τριανταφυλιὰ Λουξί, 2) Δουρδοβιάννα, 3) Ἅγιος Ἥλιος, 4) Κούτσουρα Καστανοβουνι, 5) Μπότσι, 6) Μπούγοι, 7) εἰς ἀγρὸς εἰς θέσιν «Κουνιῶτικα», 8) μία ἀμπελος εἰς θέσιν «Πλεῦρες», 9) Σαγνᾶ, 10) Κατεβασιά, 11) Κοκκινιές, 12) Κοκκινιές, 13) Κοκκινιές, 14) Βυλια 15) ὁ ὕδρομυλος, 16) ἡ ἐκποσίσις 1000 ὀκάδων κριθῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 7 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην—12ην τῆς μεσημβρίας, ἐν Γκούρα καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Φενεοῦ, ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τοῦ Ὑπὸτῆτος ἐθν. Τραπεζῆς Κορίνθου. Ἐν Κορίνθῳ τῇ 18 Νοεμβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπ. Συμβουλίου Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π.

69 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Δημητριάδος προκηρῦττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς μισθώσεως τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Κοινοτήτων Ἁγίου Λαυρεντίου καὶ Καπίστης (Ἁγυιάς) κείμενα ἐλαιοπεριβόλα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φλαμουρίου (Σουρβιάς). Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Βόλφ καὶ Ἀγυιά τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 1930 ἡμέρα Κυριακὴ ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδίκων Βόλου καὶ Ἀγυιάς, ἀντιπροσώπων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ Ἱερᾶς Μονῆς Φλαμουρίου. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται διὰ τὰ ἐλαιοπεριβόλα Ἁγίου Λαυρεντίου δραχ. 500 καὶ τῆς Καπίστης δραχ. 200.

70 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Τριτακίων ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦς ἐν Γοργουγυρίῳ καὶ Βαριμπόμπης ὡς καὶ Παντοπωλείου Γοργουγυρίου, εἰς μονοετὴ ἐνοικιάσις κτημάτων τῆς

Ἱερᾶς Μονῆς Λουσεϊκίου, κατὰ τὴν 7ην καὶ 14ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἐν Τριτακίαις καὶ ἐνώπιον Εἰρηνοδίκου ἀντιπροσώπου Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὡς καὶ ἀντιπροσώπου Μονῆς, ἐπίσης ὕδρομυλον μπληγορίων Πύλης ἐνώπιον Εἰρηνοδίκου Πύρας καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Δουσεϊκίου τῇ 15 Νοεμβρίου 1930. Ὁ ἡγούμενος Δουσεϊκοῦ Τριτακίων † Ἀρχ. Συμεὼν Τσιταμπούλος.

71 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Δημητριάδος προκηρῦττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς μισθώσεως τὰ κάτωθι κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φλαμουρίου (Σουρβιάς). 1) Εἰς τὰς Κοινότητας Σουρβύσεως (Βεστινικά) πρώτη προσφορά ἑκάστου ἐτησίως δραχ. 1.500— 2) Διμινίου 3.200— 3) Μακρυνίτης 3.300— 4) Παλιουρίου 1200— 5) Διμινίου χωρίου Κακάβου 900— 6) Καναλίον 4.000— Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Βόλφ, τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 1930 ἡμέρα Κυριακὴ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Βόλου, ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φλαμουρίου.

72 Τὸ παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Φθιώτιδος Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. προκηρῦσσει πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 1) διὰ τὴν μονοετὴ μισθωσίαν τῆς περιφέρειας Ἱ. Μονῆς ἁγίου Γεωργίου Μαλεσσίνης ὀνομαζομένης Λάκιζες καὶ Βιγλοβούνη 2) διὰ τὴν τριμηνίαν μισθωσίαν βοσκῆς τῶν ἐν τῇ θέσει ἀλύες. Γκοριτσά, μεγάλος Πεδκος, Καλόγρηνα, Λέσαζα ἢ ἀρρηλαία ἀγρῶν, καὶ τοῦ ἐλαιοπεριβόλου Λεησίνα ἢ παληάμπελος κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὄρια καὶ συμφώνως τοῖς ὄροις τῆς ταυταριθμοῦ διακηρῦξεως τῶν ὁποίων οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τοῦ ἐν Ἀταλάντῃ Ὑπὸτος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἀταλάντῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 14ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης ἐπιτροπῆς. Ἐν Λαμία τῇ 20—11—30. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † Ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος.

73 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας προκηρῦσσει ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν μονοετὴ μισθωσίαν ἐν Δελφοῖς ἀγρῶν καὶ ἀμπέλων τῆς Ἱ. Μονῆς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τοὺς ὄρους τῆς διακηρῦξεως τῶν ὁποίων οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἴτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας εἴτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἀραχῶβῃ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς τῇ 14 Δεκεμβρίου 1930 ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐπαναληθῆσεται δὲ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, ἐὰν δοθῇ μείζων ἐγγραφὸς καὶ μετ' ἐγγυήσεως προσφορά μετ' ὀρισμένου ποσοστοῦ κατὰ τὸς ὄρους τῆς διακηρῦξεως, ὡς καὶ τὴν μετεπομένην ὅποτε ἔσται τελειωτικὴ. Πρώτη προσφορά ὀρίσθη τὸ ποσὸν δραχμῶν 1000. (Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου).

74 Το Τοπικόν Συμβούλιον ΟΔΕΠ τής 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λαβδαίας προκηρῦττει ὅτι ἐκτιθεταὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῇ 14 τοῦ μηνὸς Δεβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10-12 π. μ. ἐν Δομβριῇ καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Θήσθῃ· τοῦ ἀντιπροσώπου ἐν Θήβαις ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος· καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Δουβουδῶν πρὸς τετραετὴ ἐνοικίαν τοῦ περίξ μετοχίου Ταξιαρχῶν περιβολίου καὶ ὑποφύρων δέδρων ὑπὸ τῆς ὕψους τοῦς κατατεθειμένους ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ Εἰρηνοδικείου Θήσθῃ καὶ τῆς Μονῆς Πρώτῃ προσφορὰ δραχ. 1000 ἔτησις, ἐν περιπτώσει μεταίωσης αὐτῆς· ἐν τῷ οἰουδήποτε λόγῳ ἢ μειζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθεκάστην ἑφεξῆς Κυριακὴν. Ἐν Λαβδαίᾳ τῇ 2 Δεβρίου 1930 Ὁ Πρόεδρος κ.ἀ.α. Ἀρχιμ. Πολ. Κουτσουπίδης.

75 Το Τοπικόν Συμβούλιον ΟΔΕΠ τής 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λαβδαίας, προκηρῦττει ὅτι ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετῆς ἐνοικίσεως τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Κοινοτήτων Χρυσοῦ καὶ Ἰτέως ἐλαιοδένδρα τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Δουβουδῶν συμφώνως μὲ τῶν ὄρων καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ κατατεθειμένου εἰς τὸ ἐν Ἀμφισῇ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα τῆς Κοινοτικῆς Χρυσοῦ ὅν οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθεκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἰτέῳ τῇ 14 Δεκεμβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Κρισίς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀμφισῇ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Πρώτῃ προσφορὰ δραχμαὶ 30.000. Ἐν περιπτώσει μεταίωσης αὐτῆς· ἐκ τῶν οἰουδήποτε λόγῳ ἢ μειζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθεκάστην ἑφεξῆς Κυριακὴν. Ἐν Λαβδαίᾳ τῇ 2 Δεβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος κ.ἀ.α. Ἀρχ. Πολ. Κουτσουπίδης.

76 Το Τοπικόν Συμβούλιον τοῦ Ο.Α.Ε.Π. Παραμυθίας διακηρῦττει ὅτι ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ μίσθωσις τοῦ ἐλαιοκάρπου τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Βελλιάνης ἁγίος Ἰωάννης μετὰ τοῦ ἐλαιοπιεστηρίου τὴν 15 Νοεμβρίου ἡμέραν Σάββατον ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῆς δημοπρασίας ἐνώπιον τοῦ κ. εἰρηνοδίκου Παραμυθίας, ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι πλείονα πληροφορίας παρὰ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Παραμυθίας. Παραμυθία τῇ 1 Νοεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † ὁ Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν Ἀθηναγόρας.

77 Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Τατάρνης προκηρῦττει ὅτι συνετελεσθῆσεται ὑπ' ἀριθ. 160 τηλεγραφικῆς διαταγῆς τοπικοῦ Συμβουλίου «Ο.Α.Ε.Π.» Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Ἐδρυτανίας ἐκτιθεταὶ εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετῆς ἐνοικίσεως ὁ ἐλαιοκάρπος τῶν ἐλαιοδένδρων τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 7ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν ἐν Κερασσάρῳ (Κερασσοῦ) Ἀγραιῶν Ἐδρυτανίας καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Ἀγραιῶν, ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Καρκενησίῳ ὑποκ)τος τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Τατάρνης. Οἱ ὄροι τῆς δημοπρασίας εὑρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον Κοινότητος Κερασσοῦ. Ἐν τῇ 'Ιερᾷ Μονῇ Τατάρνης τῇ 1 Δεκεμβρίου 1930. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον.

78 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Α.Ε.Π. τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος προκηρῦττει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν 1) διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς στέγης τοῦ καθολικοῦ Ναοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγάθωνος, καὶ 2) διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἡμιτελοῦς κτιρίου τῆς αὐτῆς 'Ιερᾶς Μονῆς, συμφώνως τοῖς ὄροις τῆς ταυταριθμοῦ διακηρῦξεως, ὅν οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρὰ τοῦ ἐν Λαμίᾳ Ὑπο-

κλιματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ παρὰ τῷ Ἱ. Μονῇ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Λαμίᾳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 21 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης ἐπιτροπῆς. Ἐν Λαμίᾳ τῇ 30 Νοεμβρίου 1930 Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος.

79 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Α.Ε.Π. Καρδαμύλων διακηρῦττει ὅτι ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετῆς ἐνοικίσεως τὰ ἐξῆς ἀγροκτίματα τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Μουδῶν. 1) Χωρὰ εἰς θέσιν Φούρκου. 2) Πλαγιά. 3) Ἐλάς Γέρισμα. 4) Τσαμπαλάδικα 5) Καριδες 6) Γέρισμα 7) Πλαγιά 8) Στρογγυλὸν 9) Πύργος 10) Βορειὴ 11) Βορειὴ 12) Μόκαγρος 13) Κοναίτρια 14) Κητῆρ 15) Μόκαγρος 16) Κητῆρ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Καρδαμύλοις τὴν 21 Δεκεμβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Καφενίου Γ. Κουτῆρ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Κητῆριῶν, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Διεσπυροῦ τοῦ ἐν Λίῳ Ὑπ)τος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, ὅπ) τοῦ ὄρων τῶν διαλαμβανόμενων ἐν ταυταριθμῷ διακηρῦξει ὅν οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην παρὰ τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου καὶ παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐν Καρδαμύλοις τῇ 27 Νοεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Εἰρηνοδικ. Καρδαμύλων Γ. Δημητρίου.

80 Ὁ Ὄργανισμὸς διοικήσεως ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας προκηρῦττει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται τὴν 14 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν τῷ κ. ἀναθηρῶν καὶ ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Καπαδοκίῳ, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἢ τετραετῆς μίσθωσις τοῦ κήπου εἰς θέσιν Καλὸ Αειβάδι τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ὅν οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Μον. Συμβουλίου (Μητροπ. Πεντέλης). Ὁ ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Α.Ε.Π.

81 Ὁ Ὄργανισμὸς διοικήσεως ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας διακηρῦττει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται τὴν 14ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11-12 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Β. Πλημμελειοδικεῖου Ἀθηνῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀθηνῶν, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς 1) ἢ μονοετῆς μίσθωσις ἀγροῦ εἰς θέσιν Λουτρό Μενιδίου ἐκ στρεμμάτων τριῶν καὶ οὐχὶ πέντε τῆς Ἱ. Μ. Κλειστῶν, 2) ἢ πενταετῆς μίσθωσις τῶν λατομείων γωνιαίων λίθων καὶ οἰκοδομηρίου πέτρας Ἀμαρουσίου Κηφισίας τῆς Ἱ. Μονῆς Πετροκῆ καὶ 3) ἢ μονοετῆς μίσθωσις ἀγροῦ ἐκ πέντε περιπτῶν στρεμμάτων εἰς θέσιν ἁγίος Ἐλευθέριος Πατησίων τῆς Ἱ. Μ. Κλειστῶν, (διὰ πρῶτην φορὰν), συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὅν οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Μονασ. Συμβουλίου. (Μητροπόλεως καὶ Πεντέλης 4). Ὁ ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Α.Ε.Π.

82 Το Τοπικόν Συμβούλιον τοῦ Ο.Α.Ε.Π. αἰτήσεται τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Γοργοπηκίου, ἐκθέσει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν 32 ἐλαιοδένδρα τῆς Μονῆς ταυτῆς κείμενα εἰς θέσιν Μανιά τῆς περιφερείας Βαλάρια Μεσσηνίας, συμφώνως πρὸς ὄρους ὑποχρεώσεων οἰκνές εἰσιν κατατεθειμένους εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Εἰρηνοδίκου Μετταγαλά. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Μετταγαλά καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῇ 14η Δεβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥρα 10-12 μεσημβρίας, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 155 ἐ. ἔ. Ἐγκ. τοῦ Ο.Α.Ε.Π. Τρίπολις τῇ 10. 11. 30. Ἀποφάσει τοῦ Τ Συμβουλίου τοῦ Ο.Α.Ε.Π. Ὁ Προεδρεῶν Πρόεδρος Πρωτοδικῶν Βουρνόζος.

Τυπος «Φιλίνκος» ὄρος Σαυδίου 44 Ἀθῆναι